

2. До 1946 р волейболом займалося 1500 осіб, було побудовано 130 волейбольних майданчиків, а в 50-х роках цим видом спорту займалося більше 35-ти тисяч чоловіків.

3. У складі збірної команди СРСР чемпіоном Європи в 1969 році став Іван Ширяєв, а в 1981 році Сергій Козлюк – чемпіоном світу.

Література

1. Клещев Ю.Н. Юный волейболист / Ю.Н. Клещев, Г.Н. Фурманов. – М.: Физкультура и спорт, 1979. – 231 с.

2. Опанащук І.П. Спортивна Житомирщина / І.П. Опанащук. – Житомир: «Полісся» 1996 – 164 с.

3. Опанащук І.П. Золоті сторінки спортивної Житомирщини / І.П. Опанащук. – Житомир: «Полісся», 2011. – 254 с.

ПІЗНАВАЛЬНА САМОСТІЙНІСТЬ СТУДЕНТІВ – ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ЇХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

В.О. Лівкович, Н.Л. Яворська, Л.Р. Айуці

Однією з основ підвищення педагогічної майстерності вчителя є самоосвіта. Тому формування у людини уміння самостійно одержувати знання і самостійно оволодівати прийомами пізнавальної діяльності – одна з головних проблем, що стоять перед сучасною школою та вузом. В основі самоосвіти, як діяльності лежить така якість особистості як пізнавальна самостійність. Ступінь самостійності визначається мірою новизни і складністю задачі, способом її розв'язання [1, с. 46].

Самостійна робота – один із найважливіших компонентів навчального процесу, що виконує ряд функцій. А саме: забезпечує міцне та свідоме засвоєння основних знань, умінь і навичок з певного предмету, озброює прийомами самостійного вивчення літератури, виробляє звичку працювати самостійно і потребу в самостійному придбанні знань, виховує самостійність і активність студентів.

Організація самостійної роботи – надзвичайно складний, багатогранний процес, що має свої особливості. Окрім вище вказаних функцій, вона покликана забезпечити вироблення у майбутніх вчителів умінь у навчанні своїх учнів самостійно здобувати знання.

Пізнавальна самостійність, як і будь-яка інша якість особистості, формується і розвивається в процесі діяльності, зокрема самостійної пізнавальної діяльності. Остання включає в себе не тільки вміння своїми силами одержувати нові знання і володіння ними. Але й уміння бачити і формулювати пізнавальну задачу, ставити перед собою пізнавальну мету планувати діяльність, спрямовану на досягнення цієї мети, оцінювати одержані проміжні результати та співвідносити їх з передбачуваним кінцевим результатом.

На сучасному етапі розвитку системи освіти зростають вимоги до рівня професіоналізму вчителя, його особистої відпо-відальності за результат праці. У цих умовах проблема вдосконалення педагогічної майстерності, розвиток творчого потенціалу педагога виступає не тільки як об'єктивна соціальна необхідність, а і як суб'єктивна необхідність вчителя в підвищенні професійної компетентності і майстерності [2, с. 31].

Педагоги – майстри повинні глибоко знати свій предмет, володіти різноманітними методичними засобами, мати ґрунтовну психолого – педагогічну підготовку, бути ерудованим, мати високий культурний розвиток, прагнути до творчості, розуміти дітей та мати на них вплив. Також, сучасний педагог повинен успішно переносити розумове, емоційне, моральне та фізичне навантаження в процесі роботи. Саме самостійна пізнавальна діяльність спрямована на забезпечення та удосконалення якостей особистості у майбутнього педагога-майстра [3, с. 31; 4, с. 32].

Пізнавальна самостійність студентів, безсумнівно, являється одним із найважливіших чинників їх професійної підготовки. Оскільки, пізнавальна самостійність, окрім вище вказаного, збагачує внутрішній світ, сприяє поглибленню знань, з тієї чи іншої галузі, а також спонукає осмислювати себе та свої можливості, що не менш важливо.

Література

1. Тюріне О.В. Пізнавальна самостійність і професіональна майстерність вчителя / О.В. Тюріне // Психолого-педагогічні фактори підвищення професійної майстерності вчителя: тези всеукр. наук.-практ. конф. – Житомир: ЖДПІ, 1995 – 1995. – 328 с.

2. Гончарова Н.І. Становлення особистості педагога в сучасних умовах / Н.І. Гончарова // Психолого-педагогічні фактори підвищення професійної майстерності вчителя: тези всеукр. наук.-практ. конф. – Житомир: ЖДПІ, 1995 – 1995. – 328 с.

3. Левківський В.М. Підготовка майбутніх вчителів до формування відповідальності учнів / В.М. Левківський // Психолого-педагогічні фактори підвищення професійної майстерності вчителя: тези всеукр. наук.-практ. конф. – Житомир: ЖДПІ, 1995. – 328 с.

4. Тушева В.В. Шляхи та умови формування творчої особистості / В.В. Тушева // Психолого-педагогічні фактори підвищення професійної майстерності вчителя: тези всеукр. наук.-практ. конф. – Житомир: ЖДПІ, 1995. – 328 с.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ МОЛОДІ

А.М. Ляшевич, І.О. Гилун

Входження України у новий період соціального розвитку, відновлення державності, відродження багатого культурно-історичного досвіду та традицій національного виховання актуалізує проблему гармонійного фізичного і духовного розвитку людини, її соціалізації як здорової, життєздатної особистості. Проблема формування здорового способу життя досить ретельно висвітлюється в багатьох соціально-філософських, педагогічних, соціологічних, медичних працях. Особливої актуалізації ця проблематика набула у другій половині ХХ століття як у світі в цілому, так і в Україні. Слід підкреслити, що цим питанням приділяють увагу різні науки – медицина, гігієна, охорона здоров'я, екологія, педагогіка, психологія, соціологія, фізична культура, валеологія. Формуванню ціннісних орієнтацій підлітків на здоровий спосіб життя, організації здорового способу життя студентів, медико-біологічним та психолого-педагогічним основам здорового способу життя, принципам формування здорового способу життя молоді присвячені наукові праці та посібники. Виявлена обмеженість суто медичного підходу, що визначає здоров'я як відсутність хвороби. За сучасними уявленнями здоров'я розглядають не як суто медичну, а як комплексну проблему, складний феномен глобального значення. Тобто здоров'я визначається як філософська, соціальна, економічна, біологічна, медична категорії, як об'єкт споживання, вкладу капіталу, індиві-